

Pieter van Veen schopte het, net als zijn vader, als scheidsrechter bijna tot het betaalde voetbal. (foto: Roel van Dorsten) (Foto: Alphons de Wit)

Hoe gaat het met Pieter van Veen?

za 19 mei 2018, 10:46 [spor](#)

DELFT - Pieter van Veen (58) ruilde op jonge leeftijd zijn keepershandschoenen in voor het scheidsrechtersfluitje en kende een prachtige loopbaan.

Van Veen kwam op zeer jonge leeftijd terecht bij CSVD. "Ik was nog geen zes, maar werd al lid, zodat mijn vader ook lid kon worden. Hij mocht aanvankelijk geen lid worden van deze christelijke vereniging, omdat hij op zondag floot. Wel vlagde hij de wedstrijden van het eerste."

- Hoe beviel het voetballen je?

"Goed. Ik was keeper en was niet bovenmatig getalenteerd, maar ook niet heel slecht. Toen ik voor de stap naar de senioren kwam te staan, hadden de eerste drie elftallen al een vaste keeper, waarbij ik het idee had dat ik er niet tussen zou komen."

- Wanneer ben je gaan fluiten?

"Vanaf mijn zestiende floot ik al in de HVB. Toen mijn vader rond die tijd stopte als scheidsrechter en rapporteur werd, gingen we voor de grap een weddenschap aan. Ik wedde dat ik op een hoger niveau zou fluiten dan hij, wat erg lastig was, omdat hij tegen het betaalde voetbal aan zat."

- Is dat je uiteindelijk gelukt?

"Ik zat er heel dicht tegenaan. Aan het begin van het seizoen 1991/92 floot ik op het hoogste amateurniveau. Ik zou het jaar doorstromen naar het profvoetbal, maar om duistere redenen degradeerde ik in district West 2. Toen kreeg ik een aanbieding om grensrechter in het betaalde voetbal te worden. Ik ging daar niet op in, omdat ik erop vertrouwde dat ik het met mijn kwaliteiten als scheidsrechter in het profvoetbal zou redden."

- Heb je spijt van die keuze?

"Achteraf wel een beetje. Die degradatie is mijn grootste sportieve teleurstelling. Naderhand vertelde oud-betaaldvoetbalscheidsrechter Chris de Bruin me dat de opzet was dat ik een halfjaar zou vlaggen en erna in het betaald voetbal mocht fluiten. Op dat moment mocht hij me dat echter nog niet zeggen."

- Wat waren je kwaliteiten?

"Ik was er heel bewust mee bezig. Zo begon de voorbereiding op de wedstrijd op zaterdagmiddag na de wedstrijd van Vitesse Delft. Vanaf dat moment stond alles in teken van de wedstrijd op zondag. Daarnaast had ik mijn voorkomen en mijn stem mee en marchandeerde ik niet met de regels. Ook voelde ik de wedstrijden goed aan en was ik erg ad rem."

- Wat zijn mooie herinneringen?

"Ik floot in 1981 de beslissingswedstrijd om het kampioenschap tussen TEDO en Zwart Blauw op het veld van Scheveningen. Na rust maakte Zwart Blauw twee goals, maar uiteindelijk werd het 4-2 voor TEDO. We maakten er na afloop met beide clubs een feest van. Verder kreeg ik in dat jaar als enige HVB- en niet-KNVB scheidsrechter de finale van de HC-cup toegewezen. In die finale, Schipluiden - NLS, scoorde NLS, terwijl ik net voor een penalty had gefloten. Toen ze protesteerden zei ik tegen Jan Renooij 'Schiet jij hem er nou maar in'. Gelukkig deed 'ie dat ook. Verder hadden we met onder anderen Jan Hageman, Henk Lukassen, Huib Baak, Cees Sluis, Dries Branderhorst en Kees Jansen een gezellige COVS-vereniging "

- Wat doe je nu nog?

"Ik ben nog steeds actief bij Vitesse Delft. In 1978 begon ik als jeugdcoördinator; vijf jaar later werd ik bestuurslid jeugdzaken en sinds 1989 ben ik bestuurslid namens de senioren. Daarnaast ben ik teammanager. Sinds 2006 fluit ik zelf niet meer, behalve op het internationale toernooi van mijn werkgever Festo na. Ik fluit in de poulefase, maar tijdens de finale zit ik liever met mijn collega's aan een biertje in de zon."